

IN PAG. A II-A
PROFESIA TA

- Drumul de la CANDIDAT la ADMIS
- Rețeaua liceelor de specialitate

IN PAG. A V-A

SPORT

„D'ale

Mundialului”

Prin telefon de la trimisul nostru VASILE CABULEA.

IN PAG. A IV-A

- Am fost în epicentrul calamității
- Cronica plastică
- Telespectator
- Cronica muzicală

Președintele Consiliului de Stat a primit pe ministrul culturii și artelor din Iran

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit la 8 iunie pe ministrul culturii și artelor din Iran, Mehرداد Pahlbod, care face o vizită în țara noastră.

La primire a fost de față Pompiliu Macovei, președintele

Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

A participat Soltan H. V. Sa-nandaji, ambasadorul Iranului la București.

Convorbirea care a avut loc cu acest prilej s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Scurtă consfățuire de producție în secția cazangeriei a Uzinelor Vulcan din Capitală

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II

Nr. 6549

6 PAGINI — 30 BANI

MARTI

9 Iunie 1970

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CUVÎNTUL DE ORDINE AL GENERAȚIEI TINERE:

ȚARA ÎNTREAGĂ UN ȘANTIER AL MUNCII PATRIOTICE

Interviu cu tovarășul IOSIF WALTER, secretar al C.C. al U.T.C.

Ilia se trezește ca dintr-un vis urit, oamenii încă nu au uitat năvala pustietoare a apei, deși aceasta s-a retras mult. Plecați în alte sate, locuințele se întorc în casele lor — dar acesta este doar un fel de a spune că mulți nu au mai găsit în locul lor decît terenul gol sau o grămadă de moloz. Zilele de e-popee ale luptei cu apele au trecut, începe un nou episod, cel al reconstrucției, în fel de eroic.

Etelca Martonos, se infioară și acum la amintirea cli-

Termeni pe care îi crezusem pentru totdeauna uitați au revenit într-o dureroasă actualitate: recuperarea pierderilor provocate de urzile apelor în aproape toate județele țării, refacerea patrimoniului național greu lovit, normalizarea vieții social-economice. Eforturile întregului popor se desfășoară sub această deviză. La chemarea partidului milioane de oameni sînt angajați în acțiunea vitală de redresare a situației, pentru crearea condițiilor cerute de îndeplinirea cu succes a sarcinilor prevăzute în acest ultim an al cincinalului.

Intr-o impresionantă unitate moral-politică în jurul partidului și guvernului, uteciști, întregul tineret al patriei participă nemijlocit încă din primul moment al desfășurării apelor la acțiunile de mare amploare ce se desfășoară pretutindeni, în fiecare județ, în fiecare localitate. De-a lungul acestor zile dramatice ziarul a încercat să reflecte, în chenarul strîmt al paginilor, abnegația, dăruirea pînă la sacrificiu cu care tineretul din întreaga țară, în rîndul căruia Chemarea Biroului C.C. al U.T.C. a stîrnit un larg ecou, a fost prezent pe frontul desfășurat al muncii pentru a îngusta distrugerile, pentru a înlătura cit mai grabnic rănile adînc gravate pe harta țării. L-am rugat pe tovarășul IOSIF WALTER, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, să înlățească tabloul preocupărilor organizațiilor U.T.C., ale tineretului din țara noastră în această perioadă de mare însemnătate pentru ea totuși să recapete înfățișarea știută, ca viața să reîncepe normal.

NEAGU UDROIU

(Continuare în pag. a III-a)

Mii de tineri muncesc cu elan și dăruire în aceste zile, constituți în șantieri de muncă patriotică ale tineretului

Foto: ION CUCU

ALBA CIFRELE ÎNALTEI CERTITUDINI

Aceste rînduri sînt scrise la Alba Iulia, în încăperea unei clădiri din centrul orașului, pe ai cărei pereți interioari la doi metri înălțime, stăruie urma brîului tragic lăsat de ape. În încăperea totuși este acum uscat, curat și la locul său. Prin ferestre se aude și se vede foamea cetății și cu aerul polii crede că numai cu câteva zile înainte pe aceste străzi se circula cu barca, și că toate aceste clădiri fuseseră pline cu apă ca niște acvarii sinistre.

Dar, din păcate, realitatea este cea pe care o mărturisesc cifrele pagubelor. Le transcriem păstrînd în gînduri și gesturi ceva din îndrîjirea și multe linii de comuniție telefonice amuțiseră. Este tabloul plin de majoră gravitate, al unor distrugerii ce par incredibile pentru timpul scurt în care s-au produs și, potrivit unei lozinci „obșnuite”, imposibil de recuperat la termenul pe care și le-au propus oamenii acestui județ.

5.266 de case și un mare număr de alte construcții inundate, din care 1322 distruse sau avariate. 20.520 de persoane evacuate. 20 de unități productive cuprinse de ape, dintre care 7 avariate. 22.500 de hectare, (dintre care 16.700 cultivate), lovite de valuri. Patru poduri distruse și 24 avariate. 24 kilometri de drum asfaltat măcinat complet și alți 6 kilometri parțial. 50 de kilometri de drumuri pietruite complet sau aproape complet scoase din circulație. 4,66 kilometri de cale ferată vor trebui să fie refăcuți total și alți 8,30 kilometri parțial. 3,22 kilometri de linii electrice s-au aflat la pămînt și multe linii de comunicație telefonice amuțiseră. Este tabloul plin de majoră gravitate, al unor distrugerii ce par incredibile pentru timpul scurt în care s-au produs și, potrivit unei lozinci „obșnuite”, imposibil de recuperat la termenul pe care și le-au propus oamenii acestui județ.

PETRE DRAGU GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

MIRCEA TACCIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Fabrica „Ardeleana” din Alba Iulia: pe zi ce trece, ritmul producției revine la normal.

Foto: O. PLECAN

OASPEȚII DE DUMINICĂ AI ILIEI

peilor de groză trăite în mijlocul valurilor pe movila de moloz a fostei sale case. Și-a zis atunci că dacă o scîpa cu viață o să lase tot, și casă și sat, și o să-și răscască un alt loc în lume. Pînă la urmă a fost salvată de un elicopter, a dispărut din sat într-o vreme dar acum, cînd Mureșul s-a retras în mîncă redind oamenilor teritoriul cîmpului, s-a reîntors și ea acasă, chiar dacă nu-i mai oferă linișă și căldură. Învaluntar a pus mina pe lopată și a început să care molozul cu roaba.

Lucra îndrîjit de mai multe zile cînd a văzut oprindu-se în dreptul porții un grup de oameni. Nu-i cunoștea, nu-i văzuse niciodată. Oamenii i-au spus că au venit s-o ajute, căci ea singură și roaba nu va reuși nici pînă la toamnă să care toate rămășițele fostei sale locuințe pentru a-și putea reclădi

AL. BALGRADEAN

(Continuare în pag. a II-a)

PAG. A III-A

Obiective al muncii voluntar-patriotice a tineretului în anul 1970

- ȘANTIERE NAȚIONALE
  - În construcții industriale
  - În construcții de drumuri
- ȘANTIERE LOCALE
  - Construcții de drumuri
  - Construcții cai ferate
  - Activitatea în producție

INTELECTUAL CU ORICE PREȚ? REPARTIZAREA

Orientarea este astăzi dezbătută pe plan mondial: părerile abundă, teoriile se întrec, soluțiile se contrazic. L. Fitzgerald scria recent că îndrumarea seamănă cu o barfă de vînt activă de ideile ce plutesc în aer la un moment dat. Intr-un unic punct există, însă, unanimitate: debutul orientării — care înseamnă autocunoaștere. La care societatea noastră adaugă, chiar de la acest start, înțelegerea nevoilor sociale. Ceea ce înseamnă, după cum precizează prof. D. Salade, simț de răspundere față de sine și conștiința scopului social. Numai astfel un tânăr poate descoperi în societatea noastră principalii parametri ai viitorului său.

O DOMINANTĂ CONTEMPORANĂ: INTELEGENȚA

INCONTESTABILA INTELEGENȚĂ. Pedagogii școlilor investigate ne-au asigurat că începtul orientării e bine pornit: elevii sînt obișnuți — prin teste, educație și autoeducație — să se cunoască. Rezultatul anchetei noastre, în această privință, a constituit o înfrimare aproape generală a opiniei pedagogice: 65 la sută dintre școlarii s-au autoapreciat ca fiind categoric inteligenți, 32 la sută considerîndu-se medii. După opinia dascălilor realitatea ar fi egală însă cu raportul total răsturnat; inteligenți

35 la sută dintre acești elevi și peste 50 la sută, medii. Iată și aprecierile părinților: 75 la sută își consideră copiii dotați cu o incontestabilă inteligență și 24 la sută îi apreciază mediu. Așadar, deși vorbeam de autocunoaștere, am alăturat imediat aprecierea familială — asemănările procentuale amintindu-ne din nou blocul copil-părinte. Flindcă în cazul nostru,

VIORICA TĂNĂNESCU

(Continuare în pag. a II-a)

PSIHOLOGIA — PÎINEA DE FIECARE ZI A INDUSTRIEI

• Cum putem alege omul potrivit pentru un anumit loc de muncă. • Un proiect de organizare a întreprinderii: 200 de fișe ale posturilor tehnico-administrative cu cele 6.000 de cerințe ale lor. • Durata calificării la locul de muncă a putut fi redusă cu 30%. • Un sistem informațional cu 20.000 de puncte de culegere a datelor într-o întreprindere.

CE-AȘ FACE DACĂ AȘ FI SECRETAR U.T.C. (II)

A DOUA SCRISOARE: BIBLIOTECAR, O ZI PE LUNĂ. ZIUA DE SALARIU

Stabilit în comuna Sereu, județul Constanța, sub identitatea unui colaborator al Comitetului județean pentru cultură și artă unul din redactorii secției „Viață de organizație” și-a propus să ne ofere o viziune interesantă, din interior, a activității organizației U.T.C. din comună, dobîndită printr-o înedită experiență pe care o formulează astfel: „Ce aș face dacă aș fi secretar U.T.C.”. Prima scrisoare, publicată cu ceva timp în urmă descria primirea în tuc-mal amical de care avusesse parte redactorul nostru precum și surpriza de a o fi descoperit pe bibliotecara comunei ocupîndu-se în plan program de funcționare a bibliotecii, cu achizițiile de oală la magazinul alimentar. Astăzi, la un interval destul de mare, impus de motive obiective, publicăm cea de a doua corespondență.

Așadar, bibliotecara. Am rugat-o să-și întreprună pentru clipă ocupațiile sale extraprofesionale. Mi-a aruncat o privire tulbură. A dat liniștită restul unei cumpărături în timp ce soțul ei, gestionar al magazinului, așeza ouă în suporturi de carton. Magazinul alimentar are un aer nesănătos, dușumele impregnate cu petrosin strecoră în biscuiți, cel puțin de asta sînt sigur fiindcă i-am gustat, un miros și un gust de făină sau de puț de petrol. Bibliotecara își încheie socoteliile, țese, și cu pași rari trece peste drum. O urmez încercînd încă o dată să descopăr programul de funcționare al bibliotecii, un anunț cu orele ei de lucru. O bîcătă de lîrtie lipită pe o fereastră, pe o ușă, ceva din care, ca cîltor, sînt știu cînd îi pot deschide ușa și cînd nu. Nicăieri nimic. În sfîrșit, disting pe unul din pereții sălii de spectacole un anunț obscur, greu de luat în seamă, din lectura căruia aflu că biblioteca este deschisă toată ziua.

— Nu chiar toată ziua, mă corectează Flaut Constanța, bibliotecara, ci dinînceața de la 8 pînă la 12, iar după-amiaza între 16 și 20.

Mă uit la ceas. E zece și ju-

UN SEMN DE ÎNTREBARE

de H. H. STAHL

Încă nu știm unde vom pleca în practică cu studenții. Știm doar că, îndată după examene, vom pleca. Fără de asprele nevoi ale zilei de azi, cînd forța întregii națiuni este la reconstrucția regiunilor inundate, vechiul nostru program de lucru trebuie schimbat. Se cade să dăm și noi o mîină de ajutor, oricît de modestă, la efortul general al țării. Deci vom pleca cu studenții în sociologie acolo unde va fi nevoie, pentru a face ceea ce face toată țara.

Toluși, ca doșcă și intrucivă răspundător de calitate muncii lor, mă frîmîntă un gînd: am pregărit noi oare, îndeajuns, pe tinerii noștri ucenici, ca să poată fi la îndemîna chemării lor? Desigur, dacă va fi nevoie de eforturi fizice, oricît de grele, le vom face. Munca fizică e o bună școală a vieții. Cine n-a făcut-o, nu știe ce înseamnă a fi om de amerie. Dar străduința noastră, de ani de zile, a fost toluși să formăm profesioniști. Socotesc deci că s-ar conveni să preslăm și muncă profesională. De aceea mă tot întreb: în ce fel vor putea tinerii noștri sociologi să ajute profesional la reconstrucția țării?

Există o ramură a sociologiei care se ocupă cu problemele sociale ale vremurilor de criză, provocate de calamități naturale: inundații, cutremure, incendii. În această privință, oamenii au o îndelungă și tristă experiență, pe care sociologii au studiat-o, semnalînd că în asemenea situații se cade nu numai să „reconstruiești”, ci și să construiești mai rațional, mai bine decît ce a fost înainte, fiind seamă în primul rînd de tehnicile „sistemizării și amenajării teritoriale”. Ultima lege de reorganizare teritorial-administrativă stabilește anume principiile de bază, printre care imperativul de a scăpa de așezările minuscule, de a le aglomera în formațiuni comunale mai ample, pînă la datele cu „centre civice” înzestrate cu „servicii sociale”. Problema e mai ușor de rezolvat în vremuri de liniște, cînd restructurarea așezărilor omenești se poate face pe îndelete, desafectînd, cu răbdare și fără grabă, satele pline rău amplasate geografic și social. Dar dacă o inundație și aș apucat să ștergă de pe fața pămîntului asemenea sate, le vom reconstrui care exact acolo unde s-a arătat că erau rău așezate? Fără îndoială că nu! E necesar și cu puțină să la reconstruim mai rațional. În așa fel încît să fim seamă de toate învîlmîntele „sociologiei calamităților” care ne arată cum, pe locul unor vechi dezastru, se poate construi o organizație socială mai bună.

De aceea mă tot întreb: am dat noi oare tinerilor noștri sociologi cunoștințele și deprinderile necesare pentru a fi de folos în asemenea împrejurări? Știu ei destul de bine cum se amenajează un teritoriu, cum se reorganizează o populație dispersată, cum se rezolvă problemele relațiilor sociale, dislocate și răvășite de dezastru? Mă tem că nu!

Am avea nevoie acum de numeroase echipe de sociologi, în stare să strîngă informațiile necesare pentru a propune oamenilor de decizie programe locale de soluții practice, realizabile, raționale, pentru construirea viitorului. Și, între timp, să reintegreze pe teren o viață socială cît de cît normală.

În lipsa lor, nu ne rămîne decît să lucrăm cu entuziasm, cu jefire de sine.

Va fi toluși bine. Dar să ne gîndim, măcar într-un tirziu, la felul cum ar trebui pregătiți sociologii noi generații, ca să poată contribui, la bine ca și la rău, la construcția unei societăți mai bune.

PROFE-SIA ta

Oră de fizică în laboratorul Liceului din Butea.

Foto: PAVEA TINJALĂ

IN STATISTICĂ: DRUMUL DE LA CANDIDAT LA ADMIS

Un candidat la studenție trebuie să știe totul — de la materia de examen până la riscurile de concurență alături de alți zeci și sute de concurenți. Ni se pare util să-i informăm pe cititorul nostru, candidatul la studenție, cum s-au „cercat” valorile prin stăutul concursului în ediția din vara anul trecut. Am ales trei institute din București.

INSTITUTUL POLITEHNIC					
FACULTATEA	Numar locuri	Numar candidati	Admisi	Media maxima	Media minima
Electrotehnică	80	272	74	8,74	6
Energetică	240	453	70	8,70	6
Electronica și telecomunicații	200	824	254	9,55	6
Automatică	200	530	200	9,48	6,29
Mecanică	245	547	106	9,15	6
Mecanică agricolă	90	92	2	6,70	6,37
T.C.M.	283	845	83	8,33	6
Chimie industrială	165	453	108	8,38	6,03
Metallurgie	150	269	9	7,15	6,11
Transporturi	120	311	30	8,36	6
SUBINGINIERI					
Energetică	120	94	18	7,55	6
Electronica și telecomunicații	40	55	18	8,93	6,04
Mecanică	40	11	1	6,59	6
T.C.M.	140	78	5	7,85	6
Chimie industrială	80	231	12	8,96	6,04
Metallurgie	80	17	1	6,96	6
Transporturi	50	106	21	8	6
Institutul de subingineri-Pitești	80	84	4	7,15	6,07
UNIVERSITATE					
Matematică-mecanică	261	692	155	10	6
Fizică	135	297	137	10	6,06
Chimie	163	244	137	9,88	6,13
Biologie	60	646	62	10	8,33
Geologie-geografie	60	837	63	9	7,86
Drept	150	1235	184	9,33	6,06
Filozofie	150	1362	166	9,16	6,16
Limba și literatura română	150	988	167	9,50	6,83
Limbi românești și clasice	175	477	192	9,83	6,33
Limbi slave	35	211	41	8	6
Istorie	78	671	81	9,50	7,33
INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI					
Matematică	70	236	73	8,66	6,33
Fizică-chimie	70	32	17	8,53	6
Științe-naturale	70	506	174	9,50	7,66
Istorie-geografie	50	382	69	8,33	6,33
Filozofie	150	453	95	9	6
Desen	50	162	62	8,50	6,50
Ed. fizică	10	396	100	8,58	6,80
ACADEMIA DE STUDII ECONOMICE					
SECTII	Numar de locuri	Numar de candidati	Admisi	Media maxima	Media minima
Economia industrială	300	908 (3,2 pe un loc)	210	9,33	6
Economia agriculturii	70	155 (2,2 pe un loc)	17	8,11	6,05
Statistica	200	266 (1,3 pe un loc)	87	9,15	6
Mecanică	120	502 (4,2 pe un loc)	119	8,89	6
Cibernetică	90	408 (4,5 pe un loc)	81	9,99	7
Comerț interior	150	501 (3,3 pe un loc)	107	9,33	6
Comerț exterior	150	868 (5,8 pe un loc)	150	10	8,12
Mercologie	150	273 (1,8 pe un loc)	34	8,89	6
Finanțe	180	384 (2,2 pe un loc)	114	9	6
Contabilitate	300	540 (1,8 pe un loc)	75	8,50	6
Economie politică	300	108 (3,6 pe un loc)	26	9,66	6

Cu acest tablou în față se poate medita. Și nu e greu de ajuns la concluzia că hotărâtor nu e numărul de locuri și nici numărul de candidați. Observăm faptul că un număr mare de candidați înscriși. Cu toate acestea, în prima sesiune mare nu s-au ocupat toate locurile. Nu s-au ocupat nici la Economia industrială, deși au candidat 3,92 pe un loc și nici la comerț interior. La mecanică agricolă, doar 2 candidați din 92 au fost admisi, iar la T.C.M. au rămas 182 de locuri, deși au fost 645 de candidați, deși au fost 2,5 pe un loc. Și exemplul se potrivește în multe și mai ales, sint de natură să convingă că nimic nu e înțeles de existența concursului de admitere în facultate. Deci facultatea trebuie atenă în funcție de pașune și pregătire. Numărul de locuri și aglomerația la înscriere nu sînt un criteriu orientativ.

POSTA RUBRICII

Dumitra Tripon — Bucșa Română — Caraș Severin: Scrisoarea, la mi-a plăcut mult pentru că mi-ai scris din toată inima. Sînt încercîntat că viața pe care o duci, profesiona, oamenii îți oferă multe subiecte interesante. Observă bine viața din jur și scrie ceea ce-ți rămîne în minte după trecerea timpului. Cit despre valoarea literară a scrierilor tale, o vor putea determina cei ce se pricep. Te poți adresa oricărei reviste literare, Eu te-ăș sfătui să te adresezi mai întâi ziarului care apare în județul unde locuiești.

Chi Irina — Județul Brăila: În principiu, poți deveni ziaristă cu orice tip de studii superioare, deoarece fiecare ziar are diferite secții de specialitate. Pentru a profesiona de ziarist, ca atare, facultatea de limbă și literatură română mi se pare cea mai potrivită.

R. Ecaterina — Mangalia: Care liceu industrial din Constanta dorești să-ți urmezi, cel energetic sau cel de construcții? Oricare dintre ele — îți dă dreptul să mergi în învățămîntul superior. Liceul energetic are secții de electroenergetică și mecanoenergetică, cel de construcții pregătește în specialitate: construcții civile și industriale, instalații pentru construcții. Și acum, alege! Pentru întrebarea cu anul II adresează-te direct școlii, deoarece se cer examene de diferență. Succes!

P. L. Județul Ilfov: În numărul 65-43 — marti 2 iunie — am răspuns Sabinei Gh. Augustina în legătură cu ceea ce te interesează. Dar aș vrea să-mi explici și mie ceva: dacă nu știi cu ce se ocupă filozofia și ce profesie vor avea absolvenții ei, cum se face că te-ai hotărât pentru ea?

V.B. Bănești — jud. Ialomița: În ceea ce privește psihologia, numai Institutul pedagogic de 2 ani îndeplinește condițiile ce le ui. Ar trebui să te adresezi inspectoratului școlar județean, care ț-ar putea da cele mai bune informații în această privință — deoarece ele se stabilesc de la an la an.

În ceea ce privește biologia, ea se cere la Școala postliceală pentru Industria alimentară, Galați — Bd-ul Republicii nr. 169 — specialitatea tehnician piscicol.

S. D. Brezoarele — jud. Ilfov: Dacă performanțele matematice se repetă și la fizică, te-ăș sfătui să începi la Liceul industrial energetic: București, str. Dristor nr. 222, sectorul IV. De fapt, eficiența la matematică îți deschide calea spre oricare liceu industrial.

Lupse Vasile D. Comuna Hodol — jud. Bihor: Silvicultura se învață la secția de funcționare în cadrul liceelor industriale forestiere. Asemenea știi poți găsi la Liceul industrial forestier din Cimpulung-Moldoveanu, str. 7 Noiembrie nr. 65 și la cel din Rimnicu-Vilcea, str. Mihai Bravu nr. 43. Examinează la toate liceele: limba română (compunere și analiză gramaticală), matematică (probleme de geometrie combinată cu algebra și un exercițiu din programa claselor V-VIII).

Semeniuc Elena — București: Doareceti-mi scrie că „închii și aștept cu nerăbdare răspunsul dv.” mă grăbesc să-ți dau. Școala ce te interesează se află în București, B-dul Hristo Botev nr. 17, telefon — 16.76.54; se numește Școala profesională „N. Kretzulescu” și pregătește

vînzătorii pentru specialitatea dorită: produse textile.

Neagu Simion — București: Întrebările dv. îmi depășesc din păcate, competența. Adresați-vă Inspectoratului școlar al Capitalei. S-ar putea să vi se recomande studii făcute. Dar, oricum, fiind absolvent al școlii generale și încadrat în producție, veți putea da examen de admitere la șerai.

Gina Vrabie — Galați: Da, există și o astfel de școală. În cadrul Institutului de arte plastice „N. Grigorescu”, mai exact la Facultatea de arte decorative a acestui institut funcționează o secție de scenografie. Adresa

Coman Constantin — Com. Sîrna — jud. Prahova: Cîțiți răspunsul de mai sus. Calificarea ca subinginer se poate face la secția de electronică aplicată, radiotehnică funcționează ca secție de ingineri. Vă puteți adresa Facultății de electronică și telecomunicații — Calea Grivitei nr. 132, București.

T. C. — Vișeuul de sus — Maramureș: Cea mai bună soluție ar fi, cred eu, să termini totuși liceul (dacă ai făcut unsprezece clase, nu-i bai să o faci și pe a douăsprezecea) și să te prezinți la o școală postliceală (de pildă: Școala postliceală pentru industria construcțiilor de mașini din Arad sau cea asemănătoare din Cugir) în cadrul cărora strîngura se face, desigur, la nivel mai înalt. Nu de alta, dar e păcat să renunți la atîta muncă tocmai acum la spartul țigului. Să-mi răspunzi neapărat ce hotărîre ai luat.

Mihaela Roghina și Petruțiu Maria — Com. Căsu de sus — jud. Maramureș: Desigur că în timpul școlii poți lua cunoștință de lista școlilor profesionale care vă interesează deoarece, probabil, ai citit cu regularitate „Știința tineretului”. Vă puteți prezenta la Școala profesională din Brașov, str. Castelului nr. 2, unde se pregătesc tehniciarii sau la Școala profesională din Cluj str. Einstein nr. 12-14 pentru specialitatea „confeccionerie îmbrăcăminte din țesături”.

Băicu Paul — Găjopceanii jud. Ilfov: Licee de specialitate sînt multe în București, dragă Paul. Scrie-mi mai bine ce te interesează cel mai mult, ce visezi să te faci în viitor și voi căuta să-ți indic o școală potrivită. Fără îndoială, printre materiile pe care le înveți la școală unele-ți plac mai mult, le înveți mai ușor, obții la ele note mai bune. Care sînt acele materii?

Către corecștii mei. Unele scrisori primite demonstrează că nu toți cei ce mă înțeleg urmăresc și răspunsurile date în materialele aparute în ziar. Deși au apărut liste cu școlile profesionale pe județe, o serie de scrisori primite recent se referă tot la școlile profesionale. Dacă acești corecștii ar fi urmărit ziarul cu regularitate ar fi găsit răspuns la întrebările lor mult mai repede de cît le pot răspunde eu.

SEN ALEXANDRU

corectă: Intrarea Julia Hașdeu nr. 3, București. Examenul de admitere este însă riguros (desen și schițe după model viu, pictură în ulei sau ulei pe pânză, de compoziție). N. B. Concursul se ține pe facultăți, secțiile de arte decorative dau concursul la Cluj (Institutul de arte plastice „Ion Andreescu”, str. Roosevelt nr. 8).

Grigorescu Gh. Com. Bucșani — jud. Dimbovită: După ce absolviți liceul vă puteți prezenta la Școala postliceală pentru construcții de mașini (București, str. Zborului nr. 7-9, sectorul 4) care pregătește pentru specialitate montarea și repararea aparatelor de radio și televiziune sau la Școala postliceală U.C.E.C.O.M — str. Economu Cezărescu, nr. 47, sectorul 7 — București pentru specialitatea de reparare a aparatelor de radio și televiziune

VIATA BATE LA UȘA

de SEN ALEXANDRU

„Urmare din pag. 1)

autoaprecierea este în realitate aprecierea părinților. Faptul

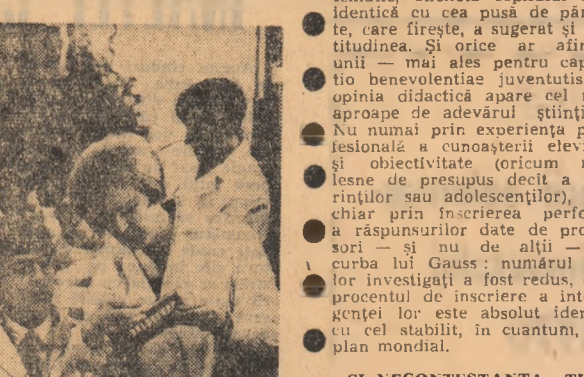
Elevii declară că au:

aptitudini intelectuale: 45 la sută „ practice: 15 ” „ tehnice: 9 ” „ artistice: 3 ”

Cadrele didactice opinează asupra aceluiași copii că opt ani au demonstrat:

aptitudini intelectuale: 25 la sută „ practice: 45 ”

Nimic mai subiectiv și mai derutant decît această autoconoscere și cunoaștere. Mai ales cînd, nelînd științific, rămîne doar o etichetă: aproape matematic, eticheta copilului este identică cu cea pusă de părinți, care firește, a sugerat și aptitudinile. Și orice ar afirma unii — mai ales pentru captivitatea benevolentă a juventilor — opinia didactică apare cel mai aproape de adevărul științific. Nu numai prin experiența profesională a profesorilor elevilor și obiectivitate (oricum mai lesne de presupus decît a părinților sau adolescenților), dar chiar prin înscrierea perfectă a răspunsurilor date de profesori — și nu de alții — în curba lui Gauss: numărul celor investigați a fost redus, dar procentul de înscriere a inteligenței lor este absolut identic cu cel stabilit, în cuantumul, pe plan mondial.

Aspect din timpul orei de zootehnie la Liceul Agricol din Arad. Foto: IONEL BARBIERU

ȘI RECONTEȘTANȚA TEHNICĂ. Am alăturat intenționat autoaprecierea și aprecierea — inteligență, aptitudini — la înțelegerea față de treapta următoare de studiu, pentru a investiga relaționarea lor de către părinți și copii, pentru a vedea dacă o anumită mentalitate. Mentalitate potrivit căreia toți elevii inteligenți se consideră îndreptățiți a fi apți numai pentru studiul și profesii tehnice. Mentalitate pornită, desigur, din cadrul familial, inteligență, firește, nu poate fi exclusiv din învățămîntul teoretic, din activitatea intelectuală dimpotrivă, ea este implicit presupusă. Dar — tot firește — astăzi nu mai trăim clasificarea școlastică a studiului din Evul Mediu, cînd treapta cea mai înaltă era teologia și filozofia — unde absorbente ale inteligenței. Astăzi, civilizația tehnică presupune inteligență tehnică, progresul contemporan presupune chiar o dominanță a necesității unei asemenea inteligențe. Astăzi — avertizează și Yves Roger, teoretician al orientării — evoluția tehnică a lumii cere un învățămînt tehnic perfecționat și cere, mai ales, elevi inteligenți. Structurarea învățămîntului trebuie să conducă deci elevii dotați în primul rînd în această direcție. Se impune corectarea vechii mentalități, se impune creșterea cu adevărat inteligenței și folosirea potențialului în inteligența tehnică.

O lume întregă este preocupată astăzi să repartizeze inteligența în toate domeniile creației. Cu atît mai mult în societatea noastră care vizează progresul general; cu atît mai

INSULA MARE A BRĂILEI A FOST SALVATĂ!

Chemet de nomaipomenite întimplări ale acestui colț de pămînt, alerg toată ziua pe drumurile Insulei lăutîu de gîndul că undeva ceva se întîmplă și ochii mei s'absent. Rareori am înconjurat cu gîndul atîta adevăr, atîta realitate, atîta eroism.

Sîmbătă și duminică culminația maximă a apelor Dunării a atîns tîrîm sudic al Insulei Mari. Aici, puhoiurile de apă turbure s-au despicat — o parte pe brațul Macin, o alta pe brațul Vilceu, strîngînd astfel în căsușele lor, vatra fertilită a acestui teritoriu eric ancorat între ape.

Ne aflam în zorii zilei un grup de oameni acolo pe dig, la pragul de primire a apei. Nimeni nu parea să justifice neliniștea noastră, fiindcă cei citiva centimetri pe care Dunărea îi cucerise în creșterea se erau inseizabili. Nimeni — fiindcă, într-adevăr, fermiteata cu care digul a rezistat acestui... asalt, al apei, era însăși fermiteata celor peste 12.000 de oameni, care timp de 2 luni au înțelesat aici și în noaptea o rețea ce s-a dovedit a fi invincibilă.

Neliniștea noastră era alt tîm: nu culminația în sine instalată în Insulă pentru încă o vreme starea de alarmă, fiindcă toate masurile de suprînălțare și consolidare a digului fuseseră luate din vreme — ci permanența apelor, stagnarea lor la o cotă amenințătoare. Aceste învelințuri imbrăcîrî și presiuni asupra digului cumulinț timpului din urmă pe două luni și pe cel de încă două luni de acum înainte — aceste prăbușiri lente asupra cordunului de apărare lung de 156 km accelerînd ceas de ceas fenomenul de înmuiere a digului, constituia adevăratul pericol care menin treze în continuare, veghea și lupta.

— Digul s'a dovedit a fi cu adevărat în înaltîme, mă încurajază directorul OFGAIF Brăila, ing. Teodor Cristea, alături de care zile de rînd am străbătut perimetrul

OASPEȚII DE DUMINICĂ

(Urmare din pag. 1)

alta, femeia le-a mulțumit. Pe la prînz s'a despărțit de ei recunoscătoare. De sub drîmăturii i-au scos soaba, dîlăpui cu haine nu le așă. Nici pantalon. Au strîns și ceva lemne, ce poate fi încă utilizat. Grămăzile de moloz le-au încărcat în camion și l-au transportat în marginea satului. Terenul este pregătit pentru a găzdui o nouă casă.

Asemenea brigăzi puteau fi înălțate duminică și în alte colțuri ale satului, peste tot unde existau case dărîmate. Cine erau acești oameni?

Vestile care au sosit în Hunedocara despre dezastrelor de la Iulia ne-au zguduit — ne declară Ion Danicu, de la Intreprinderea de construcții siderurgice. Nu puteam rămîne nepăsători la durerea acestor oameni. Apu s'a retras dar rînilor pe care le-a lăsat sint adînci, nu puteau fi sterses ușor, doar cu forțele lor. De aceea ne-am hotărît, înțelegîndu-ne cu si-

deruștii, să prelucm noi o parte din sarcinile de refacere a localității. Această acțiune o vom întreprinde în timpul nostru liber, avînd în total 300 de hunedocari însoții de mașini.

— O parte din noi, intervine în discuție un siderurgist, i-am ajutat pe cetățenii paritului să-și înălțare urmăriile inundatelor. Cei mai mulți au lucrat însă la refacerea instituțiilor și întreprinderilor avariate. Unele dintre acestea și-au reluat deja activitatea. Cea ce am început azi vom continua duminică viitoare.

Gestul hunedocariilor, ne spune Teodor Vasiliu, primarul comunei, a impresionat profund pe toți cetățenii. Simțind lîngă noi brațele lor frățești, creștările nu mai sint arit de dificile, uităm mai repede durerea pricinuită de apă, avem certitudinea că vom înfaptui într-un timp record reconstrucția satului alit de greul lovit. Nu știm cum să le mulțumim!

REPARTIZAREA INTELIGENȚEI

„Urmare din pag. 1)

devine și mai evident în repartizarea privind aptitudinile:

Părinții sint convinși că copiii lor au:

aptitudini intelectuale: 72 la sută „ practice: 12 ” „ tehnice: 4 ” „ artistice: 10 ”

Cadrele didactice opinează asupra aceluiași copii că opt ani au demonstrat:

aptitudini tehnice: 25 la sută „ artistice: 3 ”

mult la noi, unde învățămîntul și apol profesile nu sint destinate să separe, ci să apropie pentru conlucrare, chiar și prin inteligența eficient și general direcționată.

„PEDEAPSA” A DESTINULUI. Dar părinții și — de ce să nu amintim — adevărați cadre didactice, profesorești perspectiva unei ocupații tehnice, practice, ca o amenințare, chiar ca o pedeapsă iminentă pentru neaplicarea la studiu, pentru neutilizarea sau absența muncii. Sigur că posibilitățile oamenilor nu sint egale și după ele, — dar și după înclinații, preferințe, necesități — se aleg, iar apoi se practică, meseriile. Sigur că la noi stîrîlul este a fost conștient unora cu posibilități, care nu sint egale. Dar e la fel de sigur că tot se mai apreciază inteligența ca pe vremea aristocrației sclavagiste, a întreprindătorii nobil sofiste. Și, în schimb, se consideră mult prea adevăra — mai ales de către părinți — tehnica, munca practică, ca să trîdă la galere. Într-o epocă în care ne place tuturor să ne considerăm moderni, există destui oameni deficienți tocmai la concepția modernă asupra muncii. Căci, de prea multe ori munda e privită prin prisma trecutului și prea arareori în perspectiva viitorului. Părinții copilor de astăzi nu vîd în tehnică și activitate productivă linii automatizate, cibernetice generalizate, ci forje înecate în fum și cărbune, în care odraslelor vor trebui să bată fierul cu barosul, trundic, silnic, chiar ca la galere.

OMUL ȘI MAȘINA ÎN CEL MAI APROPIAT VIITOR. De aceea, probabil, sau și de aceea, eî aleg în proporții de 73 la sută profesii intelectuale. Utmînd sau ignorînd că astăzi procesul rapid de automatizare a producției creează un nou raport între om și mașină, că rezultatul acestui raport este dat de cerința dominantă de activitate intelectuală în orice act din procesul muncii. Astăzi, într-o industrie modernă așa cum e industria noastră — cum va fi preponderant în viitorul apropiat, aceluși în acel viitor, în care vor lucra copiii de astăzi — omul nu mai acționează prin forța fizică. Sarcina aceasta trece mașinii: omul creează mașina, deci l se cere creativitate, inventivitate: omul dirijează mașina, deci l se cere cunoaștere, tehnicitate, gîndire. Într-un cuvînt cultură. Cultură de specialitate, cultură generală. Deci instrucție permanentă și inteligență.

Optarea pentru o direcție de activitate în viață fiind un act de mare răspundere — individual și colectivă — impune desigur o fondată motivație. Iată însă că 75 la sută dintre elevii anchetați, întrebăți asupra cauzelor care le-au determinat alegerea unui drum viitor, deci a profesiei, au răspuns doar atit: „Am plăcut”.

Despre complexitatea ce se ascunde în spatele unui răspuns atit de simplu — firește, simplu motivat — vom reveni în curînd.

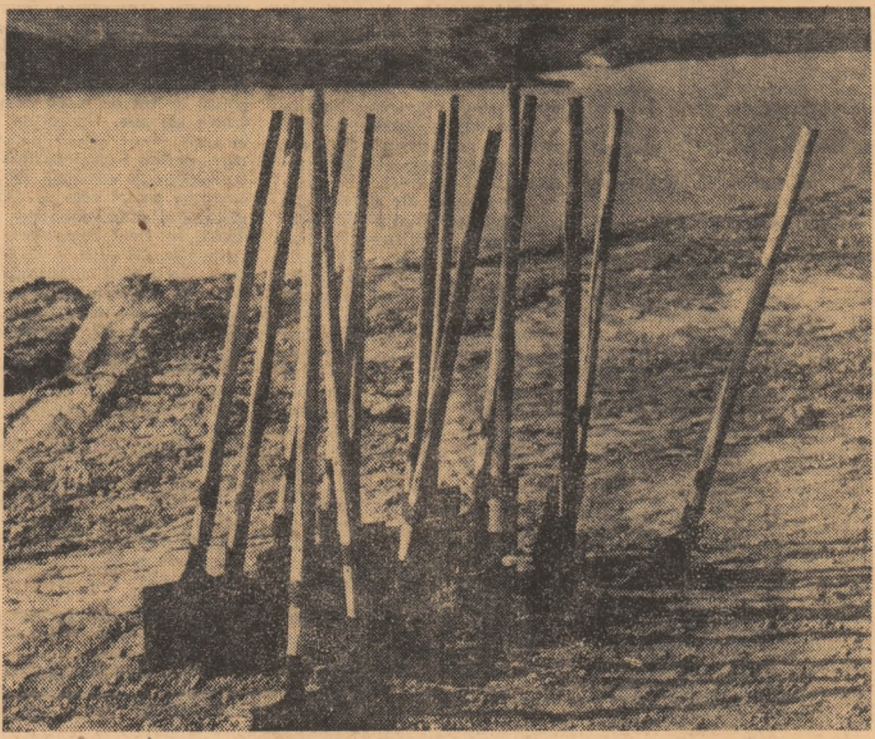
ȚARA ÎNTREAGĂ - un șantier al muncii patriotice

APROAPE 100.000 ELEVI ȘI STUDENȚI VOR PARTICIPA PE TIMPUL VACANȚELOR LA EFECTUAREA DIVERSELOR LUCRĂRI AGRICOLE

Obiective ale muncii voluntar-patriotice a tineretului în anul 1970

Șantiere naționale în construcții industriale
1. HIDROCENTRALA LOTRU

Șantiere naționale pentru construcții de drumuri
1. AUTOSTRADA BUCUREȘTI-PITEȘTI
2. ȘOSEAUA MIERCUREA CIUC-GHEORGHIENI

„Invitație“ la munca voluntar-patriotică Foto: ION CUCU

Tineri din județul Ilfov la punctul de lucru Mouliza.

Anul acesta, mai mult ca oricând, munca noastră, a celor tineri, este așteptată la fiecare obiectiv aflat în construcție sau reconstrucție

ȘANTIERE LOCALE PENTRU CONSTRUCȚII DE DRUMURI

- Nehoiș — Prejmer
- Mineciu — Cheia
- Autogara Rimnicu-Vilcea
- Birgău — Vatra Dornei
- Sigheț — Borșa
- Aeroport Sibiu
- Turnu Severin — Tg. Jiu
- Șantier Naval Orșova
- Calafat — Poiana Mare
- Caransebeș — Timișoara
- Iablonița — Moravița
- Moldova Veche — Socol
- Autogara Timișoara
- Aeroport Arad
- Băița — Cîmpeni

ȘANTIERE ALE TINERETULUI PENTRU CONSTRUCȚII DE CĂI FERATE

- Cîmpulung Muscel
- Buzău — Nehoiș
- Bumbăștii — Livezeni
- Orșova

VA FI SPRIJINITĂ PRIN MUNCĂ VOLUNTAR-PATRIOTICĂ ACTIVITATEA DE PRODUCȚIE ÎN FABRICILE DE CONSERVE

„Refacerea“ Arad, Zagăna-Vădeni, „Avintul“ Oradea, „11 Iunie“ Dej, „Fructonii“ Giurgiu, „Valea Roșie“ Olenița, Buftea, „Mureșeni“ Mureș, „Fructus“ Timișoara, „Dunărea“ Tulcea, Fetești, Jăndra, Caracal.

Obiective ale muncii voluntar-patriotice pe șantierele locale ale tineretului

Harghita: Construcția liceelor din Miercurea Ciuc și Toplița; Construcția de locuințe în Miercurea Ciuc și Toplița; Construcția spitalului din Miercurea Ciuc; Construcția casei de cultură Gheorghieni; Construcția fabricii Odorheului Seculesc; Brașov: Construcția și modernizarea teatrelor Timpa; Amenajarea drumului de acces pe Warthe; Curățirea și repararea străzilor din localitățile inundate; Bacău: Participarea pe șantierul reconstrucției; Construcția complexului sportiv din orașul Gheorghie Gheorghiu-Dej; Construcția bazelor sportive Gheorghiu și a bazei nautice Serbanesti; Botoșani: Lucrări de desecare la C.A.P. Curtești; Construcția liceului nr. 2 Botoșani; Lucrări de îndiguirii pe malul Prutului și Siretului; Argeș: Construcția fabricii de conserve Topoloveni; Sălaj: Lucrări de îndiguirii, refacere și amenajări în zonele calamitate; Amenajarea de drumuri; Lucrări de construcții la diferite obiective industriale, gospodăria comunelor și orașelor; Cluj: Șantierul întreprinderii de construcții hidrotehnice Clisău; Alimentația cu apă a orașului Cluj; Turzii: Parcul Ghiera, Cîmpia Turzii, Huedin; Baza sportivă Dej; Covasna: Construcția teatrului de vară și a tipografilor din orașul Sf. Gheorghie; Construcția fabricii de amoniu și a fabricii de suruburi Tg. Secuș; Construcția de locuințe Baroț; Constanța: Fabrica de conserve „Munca“ Ovidiu; Lucrări de refacere în zonele inundate Cernavodă, Hirsova, Medgidia; Patinoarul și stadionul tineretului Constanța; Tulcea: Șantier arheologic; Lucrări în C.A.P. Vaslui; Aducerea apei oraș Vaslui; Fabrica de cărămidă; Construcția de locuințe Vaslui, Birlad, Bistrița Năsăud; Construcția de școli, Tabore de drumuri Năsăud — Nimigea, Nimigea — Belean; Sîngeorgiu Zăl, Bistrița, Hunedoara; Șantier pentru reamenajarea canalelor de irigații Lăpușni; Șantierul de la școala generală Mintia;

Fabrica de cărămidă Pricoz, Vata; Construcția de drumuri — Hațeg, Șantier arheologic cetatea Deva; Șantierul pentru desecări și irigații Orăștie, Vrancea; Casa de cultură Focșani; Stradul tineretului Pocaeni, Dolj; Șantier la fabricile de cărămidă Moteni, Băilești, Calafat; Complexele porcine Giubega, Cerbi, Maglavit, Galicea Mare, Iași; Construcția școlii generale Grozești și G. Bonatin; Construcția conductei Timișesti — Iași; Refacerea străzilor inundate; Șantierul arheologic Iliriu, Gorj; Fabricile de cărămidă Cărbunescu, Bilești, Iormnești; Construcții socio-culturale, Mehedinți; Producerea de cărămidă pentru zonele sinistrate (I.L. Strehala); Amenajarea spațiilor verzi — Orșova, Olț; Construcția spitalului Slatina; Șantier de locuințe Baș — Slatina, Ilfov; Șantierul de irigații Valea Comane; Complexul avion Mănășia, Dimbovița; Șantier de irigații la C.A.P. Băleni, Tîrgoviște, Broșteni; Șantier pentru recuperarea conductelor din șelurile de extracție Moreni, Călești, Tîrgoviște, Măramureș; Șantier de întreținere a podurilor; Mureș: Reconstrucția grădinițelor de copii din str. Voievozilor Tg. Mureș și str. Lebedei; Sorțirea lucrărilor de reamenajare și modernizare a străzilor afectate de inundații; Refacerea hmel forestiere Valea Gurghilului; Reamenajarea bazelor sportive distruse de ape; Alba: Repararea școlii Alud — Ghimbăș; Lucrări pe șantierul de locuințe Arad; Complexul porțel Semlani, Nădlac; Ocotele silvice — Căsoala, Sebeș, Săvișin, Drumul Arad — Curtea Neamț; Șantier de irigații C.A.P. Dumbrava Roșie; Șantier de construcții străzi Roman; Șantier de construcții Platina Neamț, Suceava; Șantier de irigații și desecări la C.A.P. Moara, Roșcani, Suceava; Reamenajarea parcului natural „Dumbrava minunată“ Fălticeni; Complexele sportive Arini și Lunca Sucevei.

Mii de elevi și studenți participă la efectuarea lucrărilor agricole din întreprinderile agricole de stat

Județul Alba: Alba Iulia, Aiud, Blaj, Jidvei, Peștești; Județul Arad: Băntău, Flîntele, Sclintea, Arad, Lipova, Mureș, Săgeț, Feclia, Cris, Ineu, Uvinig; Județul Argeș: Costești, Cîmpulung, Curtea de Argeș, Izvoru, Leordeni, Stefănești; Județul Bacău: Traian, Sasca, Bacău; Județul Bihor: Oradea, Biharia, Tîncă, Salonta, Nojorid, Valea lui Mihai, Marghita; Județul Bistrița — Năsăud: Lechința, Teaca, Beclean, Bistrița; Județul Botoșani: Colimărești, Dorohoi; Județul Brașov: Prejmer, Rupea, Codlea, Homorod, Făgăraș, Feldioara; Județul Brăila: Surlău, Greci, Dunărea, Baldoiești, Dădești, Insurăței, Tichilești, Mircea Vodă, Siliștea, Măxineni, Urziceni; Județul Buzău: Cîmbria, Cislău, Rm. Sărat, Cîndești, Buzău; Județul Caraș-Severin: Berzovia, Grădinar, Mărești, Răcășia; Județul Cluj: Căminara, Anabăda, Cluj, Clujna Turzii, Dej, Gherla; Județul Constanța: Dorobanți, Azuga, Petreni, Mangalia, Hirsova, Independența, Medgidia, Nazarec, Cernavodă, Amzacea, Mihail Kogălniceanu, Băneasa, Năcștan, Cobadin, Ostrov, Cogealac, Poarta Albă, Crucea, Murzilău, Adăncelii, Nicolae Bălcescu, Petrești; Județul Covasna: Călimeni, Sf. Gheorghie; Județul Dimbovița: Găști, Tîrgoviște, Titu, Corănești; Județul Dolj: Giubega, Goești, Rastu, Răhovești, Mălaiești, Sadova, Băilești, Segarcea, Breasta, Filiași; Județul Galați: Răboși, Bădălan, Berest, Brateș, Dealul Bujorului, Ivesți, Măța, Smîrdan, Nicorești, Tîghești; Județul Gorj: Tg. Jiu, Cărbunești; Județul Harghita: Miercurea Ciuc, Lăzarea, Odorheul Seculesc; Județul Hunedoara: S. Orlea, Bircea Mare, Orăștie; Județul Iași: Ionița, Miercea Vodă, Fetești, Călărăși, Vlădeni, Slobozia, Lehlu, Drumul Subțire, Ciocănești, Malu, Murganica, Burdușani, Pîscu, Ograda, Stelnică, Jude-

țul Iași: Popricani, Broșteni, Copou, Iași, Tg. Frumos, Bucham, Galata, Cotnari; Județul Ilfov: Berceni, Uzun, Sărutești, Brașad, Mogoșoaia, Bucurmeni, Popești-Leordeni, Fundeni, Pitești, Giurgiu, Tîrăgești, Chirnoși, 30 Decembrie, Bîtea, Minăstirea, Belciugatele, Dudu, Prundu, Urziceni, Județul Maramureș: Satu Mare, Seini, Sighet, Județul Mehedinți: Corcova, Gîrla Mare, Răgoara, Dealul Villor, Tr. Severin, Timna, Dobra; Județul Mureș: Albești, Acățari, Sighisora, Reghin, Batoș, Zagă, Seuca, Iernut, Zăul de Cîmpie, Sîncel, Reghin, Teaca, Județul Neamț: Dumbrava, Roman, Girov, Secuiu; Județul Olț: Iancu Jianu, Radea, Corabia, Plăra Olț, Studia, Brebeni, Corbu, Drăgănești Olț, Stăbulești; Județul Prahova: Movila Vulpii, Tohani, Măgurele, Dealul Mare, Valea Călugărească, Uriași; Județul Satu Mare: Arad, Carei, Dorol, Odoreu, Tășnad, Satu Mare; Județul Sălaj: Zălu, Zimleu; Județul Sibiu: Mediaș, Sibiu, Sura Mică, Dealul Ono, Argintu, Ruja, Avenet Sever, Apoloni de Sus, Mogaș, Bumbăveni; Județul Suceava: Fălticeni, Rădăuți, Suceava; Județul Teleorman: Alexandria, Platina, Drăgănești, Hlești, Lita, Rosiori, Toporu, Vîntănești, Zimleu; Județul Timiș: Gîtaia, Becheș, Banloc, Grabați, Saș, Iosifalău, Periam, Buzias, Jimbolia, Varias, Lugoj, Tomnatic, Carani, Liebling, Timișoara, Recea, Sînnicolau, Cenel, Peculi Nou, Deta, Voiteni, Garmata, Sinandrei, Dudești Vechi, Lata, Făget; Județul Tulcea: Chilia, Tulcea, Casimcea, Ghecei, Mihail Kogălniceanu, Niculitel, Traianu, Bala, Rohocanu; Județul Vaslui: Bîrlad, Boghești, Rugu, Zorleni, Vetrivșoia; Județul Vâlcea: Drăgășani, Rm. Vlcea, Măldărești; Județul Vrancea: Cotești, Pancliu, Focșani, Odobesti.

de inundațiilor, pentru ca totul să redevină așa cum a fost.

— Ne aflăm cu puțin înaintea începerii vacanței de vară a elevilor, la realizarea unui volum cât mai mare de bunuri materiale. În mod deosebit însă participarea tineretului studios pe șantierele muncii voluntar-patriotice ale verii capătă în acest an semnificații aparte, ea desfășurându-se sub semnul solidarității cu populația din zonele sinistrate, sub patronajul ideii generoase de a contribui într-o măsură mai mare la refacerea, la vindecarea râurilor provocate de ape în furia lor. Pe lângă eficiența educativă a activității pe șantierul tot atât de importantă va fi eficiența economică a muncii desfășurate, aportul efectiv adus de zecile de mii de tineri în

contul recuperării pagubelor la care am fost mariori în numai câteva zile.

— V-am ruga, tovarășe secretar, să ne înfățișați mai pe larg tabloul participării elevilor și studenților în vara acestui an la acțiunile de muncă voluntar-patriotică.

— În colaborare cu instituțiile centrale interesate — Ministerul Învățămîntului, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Transporturilor, Ministerul Industriei Alimentare — Comitetul Central al U.T.C. a întocmit planuri de măsuri privind participarea elevilor și studenților la întregul complex de activități preconizat. Planul, definitivat în concordanță cu cerințele impuse de amploarea

inundațiilor, se aliniază exact în județe, pe obiective, necesarul de forță de muncă, posibilitățile de acoperire.

— Care sînt aceste activități?

— Chiar la începutul vacanței, peste 15.000 de elevi din învățămîntul de cultură generală și agricole, din școlile profesionale.

— Vreau să menționez că de-a lungul vacanței, un număr însemnat de elevi și studenți vor lucra pe șantierele naționale ale tineretului inaugurate în primăvara acestui an, în irigații, în construcțiile hidroenergetice, la construcția de drumuri.

— Se are în atenție și rezultatul tinerilor din învățămînt care nu sînt cuprinși în cifrele oficiale anterioare?

— Elevii și studenții necuprinși la acțiunile menționate vor participa la activitățile organizate pe șantierul local de construcții, la refacerea localită-

ților care au avut de suferit din pricina apelor. la reconstrucția caselor, la redarea în folosință a terenurilor agricole, în irigații, la înfrumusețarea orașelor și satelor.

— Pe aceste șantiere vor fi prezenți și alte categorii de tineri, muncitori, țărani, intelectuali care, în timpul lor liber vor sprijini cu forțe proprii acțiunea de refacere. Organizațiile U.T.C., cu sprijinul instituțiilor, al organelor administrative, vor lua toate măsurile de organizare și desfășurare a întregii acțiuni.

— Credeți că ar fi utile câteva precizări de ordin organizatoric.

— Elevii și studenții vor fi organizați în brigăzi și echipe de

muncă însoțite de activități ale U.T.C. și ai asociațiilor studențesce, de cadre didactice. La participarea acestora s-a ținut seama ca unitățile în care urmează să lucreze să fie situate pe cât posibil, în aceeași zonă geografică cu unitățile de învățămînt.

— Programul de lucru ?

— El va fi întocmit diferențiat, în funcție de programul unității. Comitele județene ale U.T.C. împreună cu inspectoratele școlare vor îndruma unitățile de învățămînt pentru a stabili legături cu unitățile economice beneficiare în care sînt prevăzute condițiile de muncă la viață ofertele participării la munca voluntar-patriotică.

— Intreaga acțiune este condusă de organele U.T.C. avînd ca organ operativ comandamentele de muncă voluntar-patriotică. Acestor comandanți trebuie să li se adreseze orice problemă economică care va ridica pe întreaga durată a activităților anunțate.

— Recent, la Comitetul Central al U.T.C. unde s-a ținut ședința Comandamentului central de muncă voluntar-patriotică, au fost perfectate în amănunt toate chestiunile legate de munca elevilor și studenților, a celorlalți tineri în vara acestui an.

— Din cite știm, un mare număr de tineri din întreaga țară, de cele mai diferite profesii, au solicitat în cadrul concediului lor de vacanță să se deplaseze în zonele sinistrate, și-au exprimat dorința de a lucra acolo efectiv pentru reînnoirea și dezvoltarea economiei naționale a unităților economice care au avut de suferit din cauza inundațiilor.

— Ca în altele alte domenii, tineretul a manifestat și în această direcție un înalt spirit de solidaritate, sacrificîndu-și interese în folosul intereselor sociale ale țării. Această mișcare de solidaritate nu poate decît să se bucure de cea mai înaltă apreciere din partea noastră, a tuturor. Este de la sine înțeles însă, că dacă acest lucru este posibil în cazul tinerilor ce își desfășoară activitatea în vecinătatea zonelor calamitate, la un număr restrîns de muncitori, de specialiști, satisfacerea cererilor masive formulate devine dificilă, însă, că este de cea mai înaltă importanță ca fiecare tînar, la locul său de muncă, în afara programului, cînd este nevoit, să participe cu întregul lui capacitate creatoare la îndeplinirea măsurilor stabilite în cadrul organizațiilor economice, în raza localităților respective, astfel încît rezultatele preconizate să fie îndeplinite și depășite.

— Aș vrea, în încheiere, să subliniez că tineretul patriei noastre, muncitori, țărani, elevi, studenți, intelectuali, alături de întregul popor, sub conducerea partidului, este hotărît să muncească fără proces pe marele șantier de refacere a economiei, pentru a lămurii cetățenilor, ca viața să-și revină în normal. Să-și pună în valoare întregul lor potențial de muncă în vederea încheierii de bine a acestui an, să militeze neobosit pentru aplicarea programului stabilit de Congresul X-lea al Partidului Comunist Român. Prin munca ce o desfășoară acum, în zilele grele prin care trecem, tineretul din întreaga țară — români, maghiari, germani și de alte naționalități, fac, ca de altfel întotdeauna, dovada că sînt gata oricînd să facă orice sacrificiu, să-și dăruiască întreaga energie pentru interesele scumpei noastre patrii.

AM FOST ÎN EPICENTRUL CALAMITĂȚII

În epicentrul calamității, situat în munții Nasăndului, acolo unde — ne-au arătat meteorologii — a fost desfercat șipotul norilor, totul s-a desfășurat cu o repeziune greu de închipuit: apele s-au năvălit cu 130 km pe oră!

DIN CRONICA ACELOR ZILE NEOBISNUITE

de VASILE NICOROVICI

trebuie să zmulgă din ghiarele viiturii tractoarele, ducându-le în locuri ferite, să apere de ape cabanele, săpând în jurul lor șanțuri de scurgere. Și asta în timp ce se fugea totul de sub picioare: pământul, stâncile, iar de sus se prăvăleau arborii.

Încă de cu noaptea, tractoriștii aflați în Bistrița Bârgăului au intrat în suvoială năpraznică pentru a salva pe consenții lor surprinși de cataclism. Pentru a răzbi împotriva curentului ei se remorcau doi câte doi. Un singur tractor ar fi fost înalt imediat la vale. Dar nici „cuplurile” motorizate, însumând la un loc câteva tone și sute de cai putere, nu puteau răzbi ușor. Fiindcă drumul prin apă era nesigur. Nu puteai să pști peste ce dai: stâncă sau groapă.

Tractoriștii lucrau hăruțiți, încordăți, în apa care le ajungea până la piept. Numele acestor băieți curajoși este rostit cu recunoștință: frații Miron și Traider-Bortă, Grigore Soldan, Nicolae Moisan. Tot ei, mai tîrziu, au fost aceia care au pornit în fruntea acțiunilor de refacere și de normalizare a vieții. Au transportat alimente, au așezat punți peste ape, ca oamenii să poată veni la lucru iar copiii la școală. În același timp, hulozerele au pornit la luptă împotriva apei, pentru a o readuce în albia ei firească. Pietrișul, adunat în morname de lungul cursului ei, constituie nouă și mai, deasupra cămăra se repară și se reface drumurile. Pentru cei rămași fără adăpost vor fi montate, în primă urgență, cinci cabane a câte 4 apartamente, pe care le trimite o întreprindere din Bacău.

Reacția promptă a acestor oameni împotriva calamității poate fi exemplificată prin numeroase fapte și întâmplări. Pe lucrătorii de la Fabrica de cherestea din localitatea vecină, Suseni Bîrgăului, viitura i-a surprins în toată noaptea. Oamenii de munte, învâtați cu torenții, sau repeziți, avîndu-l între ei pe tânărul director Emil Pleșa, ca să scoată curelele gaterelor. Au lucrat pînă cînd apa, intrînd în focarele grupului generator, a întrerupt sursa de curent electric. Totul s-a culminat în hăruț. Valurile veneau cu șuier puternic. Tîmîndu-se mîna de mîna, ei și-au croit drum prin șuvoi. A doua zi, directorul Emil Pleșa a stat, fără să poată face nimic altceva decît să se uite la apa care își erose albie prin curtea uzinei (s-au mai bine-zis care revenise în vechia ei albie, aici) și la șuvoiașele care se prăvăleau din cer. Cînd torenții au slăbit, oamenii fabricii

și au și acționat. Mai tîrziu au obligat apa, ridicîndu-i în cale un dig, să se reîntoarcă în albia ei firească. Apoi, motoarele electrice, care au fost inundate, motoarele gaterelor au fost demontate și curățate. Pentru uscare au fost duse pînă la orașul Bistrița, cu toate că drumul era întrerupt și transporturile nu se puteau efectua decît prin transbordare. Așa se explică de ce, în cel mai scurt timp, fabrica a fost repusă în funcție.

M-am întors la Valea Bârgăului, impresionat alături de privilegiații lăsați de trecerea apelor, purtînd umne vîi încă, dar și cu un sentiment tonic, de hărbă-tească vigoare, ce mi l-au transmis acești oameni de munte tari, curajoși și neîncovoiați.

Lugojul, orașul de pe Timiș, a fost între 31 mai — 7 iunie 1970 gazda primei ediții a unei ample manifestări culturale-artistice intitulate Săptămîna Culturală Lugojană. Prezenta unor elemente de artă inedite ca: cele trei generații de coriști (copii — tineri — vîrstnici); Salonul inaugural de artă plastică al Cenaclului Uniunii Artiștilor Plastici din Lugoj; primul spectacol de amatori în limba germană de pe lângă Teatrul Popular și Festivalul coral „Ion Vidu” au constituit manifestările cu cel mai mare succes. Cu prielile împliniri a 100 de ani de la moartea lui Eftimie Murgu, a avut loc un Moment comemorativ, ocazie cu care au fost dezvelite

„Bărbuncul”

SĂPTĂMÎNA CULTURALĂ LUGOJANĂ

lul căruia, într-o celulă, a fost închis. A avut loc și o sesiune de comunicări științifice organizată de Filialele

de științe istorice și filozofice în colaborare cu Muzeul Municipal. În cadrul Săptămîinii au mai avut loc și alte manifestări: Dialogul — „Lugojul cu oaspeții săi de onoare”, vizitarea muzeului și a unor expoziții deschise în cîteva școli din localitate, întîlniri cu personalități care au trăit și muncit în Lugoj (Filaret Barbu, Petre Brînzeu, Nicolae Breban, Aurel Ciupe, Ion Ceterchi, Traian Ianuș, Zeno Vancea) spectacole de estradă, Simpozionul „Teatrul Popular” și spectacolul folcloric „Ana Lugojana” interpretat de formația artistică a Casei de Cultură din Lugoj. Fondurile realizate cu acest prilej vor fi donate județelor ce au suferit de pe urma calamităților.

ION PASAT

Viitori candidați la Institutul de arhitectură în vizită la Muzeul Mogosoaia. Foto: IONEL BARBIERU

teci de acolo, filială a acesteia comunale, un program de funcționare, măcar de o zi pe săptămîni.

Nu mă amestec eu acolo, protestează energie ea. Acolo e o gestiune de 35.000 de lei și e o harababură în ca de te doare capul. Trebuie făcut un nou inventar.

Nimic de zis, harababură este. Acum doi ani, pe vremea cînd Dulgheru, satul în discuție avea el însuși regim administrativ de comună, bibliotecarul a plecat militar. De întors nu s-a mai întors aici dar formele de eliberare a sa de gestiune s-au îndeplinit conform tuturor normelor legale. Și pentru că tînașul n-a avut cui să predea biblioteca, de prelucrare

pagini, cărțile acelea, patru sau cinci mii cu toatele, n-ar mai fi bune de nimic, ar lua drumul malaxorului. Dacă, întîmplarea le-a salvat pînă acum de soareci, e sigur că întîmplarea asta n-o să mai dîrzie mult. Fiecare se va spăla atunci pe mîini și poate că, așa cum se întîmplă uneori, se vor întocmi acte onorabile care să-i scoată pe toți basma curată. Iar cei care vor suferi vor fi mai ales tînerii din Dulgheru, vreo două sute de băieți și fete care vin și azi, pentru că n-au încotro și sînt nevoia să citească, vin să imprumute ce găsesc la biblioteca școlii.

Chiar dacă nu m-aș simți în stare să birui ineria funcționarească locală, chiar dacă m-aș teme de faptul că mi s-ar putea amîni cine sînt și pînă unde am dreptul să acționez, pentru cei două sute de tîneri, de băieți și fete din Dulgheru, am datoria să încerc, tot ceea ce depinde de mine, de priceperea, de abilitatea și tactul meu. Și dacă am datoria, atunci am și dreptul de partea mea. Cînd plede de la ferestre bibliotecii, dintr-o curte vecină, o bătrîna care se încălzește la soare strigă după însoțitorul meu:

— Eu merg dar să meargă și contabilul consiliului, așa cum s-a indicat. Și uite că e zice mereu „sînt ocupat, sînt ocupat”. — Ori-cînd, sustine apoi contabilul Ion Holban, ce mă împiedică pe mine să merg? Biblioteca are două colți în colț cînd oare de Dulgheru.

Abia la Dulgheru aflu de ce, ori de cîte ori deschid discuția

A DOUA SCRISOARE

s-a îngrijit chiar consiliul popular de atunci. Procesul verbal a ajuns în arhivă iar mai tîrziu patrimoniul fostei comune a intrat, o dată cu aplicarea noii hotărîri de îmbrumătățire a organizației teritoriale, în patrimoniul actualei comune. Fiește, cu arhivă cu tot. Am așteptat cîteva zile să se găsească procesul verbal din februarie 1968 ca să știu exact care este situația gestiunii cu precizia dar, printre birștile de tot felul, actual care ne interesează n-a fost găsit. Pînă la urmă, un binevoitor mîi mărturisise că printre „predecesorii” mei întru Comitet județean pentru cultură și artă, unul a dispus ca un reprezentant al consiliului popular al comunei Saraiu să însoțească biblioteca pînă la Dulgheru, ca martor la inventarul ce se va în-sat subordonat comunei, nimeni nu l-a interzis să fixeze bibliotecii

despre bibliotecă, ceilalți pufnesc în rîs. Abia acolo mă dumiresc pe de-a-ntregul asupra adevărului. În urmă cu nouă luni, cînd s-au dus să facă inventarul, contabilul și bibliotecara s-au apucat să vîneze puți de curcă ai directorului cîminului cultural din Dulgheru. I-am înghesușit într-o sală de festivități, au plecat cu ei în sacoași iar mai tîrziu, prinși cu „mîta-n sac” și ancheții de miliție, cei doi, spășii, au restituit puți. De rușine, n-au mai călcat prin satul vecin. Biblioteca de acolo arată și în ziua de azi ca acum nouă luni, ca a acum doi ani. Într-un colț sînt îngrămădite maldăre de cărți fără coperti, cu cotoarele rupte, pe rafturi se adună nestîngherite straturile de praț. M-am uitat îndelung pe ferăstrăi. Ar fi o nenorocire ca înaintur să fie soareci. Cu colțurile roase, cu găuri în

CRONICI • CRONICI GRAFICA DE „SALON”*)

PLASTICĂ

Actualul Salon de desen și gravură este anost. Pe de o parte datorită criteriilor cuasi-administrative de expunere, criteriile care nu pot fi eludate printr-un foarte general titlu — program lipsit de orice concretețe și decizie în privința intențiilor, a direcțiilor promovate. Este surprinzătoare discrepanța (o discrepanță destul de dificil de explicat) dintre tendința de adăncire a mijloacelor pe de o parte și diluarea forței de comunicare pe de altă parte. Pe măsură ce procedeele s-au rafinat, s-au nuanțat, punîndu-le în fața unor lucrări de o anumită calitate plastică, s-a diminuat în mod inexplicabil mesajul lucrărilor, motivația lor mai adînc în planul semnificației. Foarte multe lucrări expuse pînă să ne întîlnească parău convingerea că o gravură bună, de pildă, este o gravură care subțire în primul rînd ferecit condiții sale tehnice. Mi se pare că este puțin. Sau că este numai unul dintre numeroasele deziderate la care trebuie să subțire orice operă de valoare. Aceste lucrări sînt „frumose”, sînt executate uneori cu acuratețe și sensibilitate, dar nu comunică mare lucru. Unele dintre ele își propun ca unnicu suport conceptual, „trăirile” ambigue ale visului, ori vor să evocî în tonalități minore, un strănu cosmic, alături. Altele vor să sugereze structuri materiale concrete cîntînd nu știu ce expresivitate a geologului, a minerului. Dar numai alții. Într-o

altă categorie pot fi încadrată graficienii, care au stors motivul folcloric și ultimul sînt accent pînă la transformarea într-un semn vid pe care-l vor un fel de simbol (destul de vag și de neconcludent), al unui atașament față de anumite valori artistice și morale. Grafica, în comparație cu alte genuri de exprimare plastică, se situează acum în anumite zone de convenționalism, în unghiul unui tehnicism mărunț, limitat la respectarea canonică a unor rețete de gen. Pericolul sterilității, al repetiției, al manierei este iminent. De același pericol, al manierei, sînt pînă și acele puține lucrări care încearcă să propună modalități noi grafice. Probabil pentru că își propun acest lucru pornind tot de la tehnica, de la modalitatea strict plastică de a face și nu de la substanța vizivului artistic. Ele vor să spargă canoanele unui gen pornind tot de la canoane și nu de la ignorarea lor. Efortul acestei categorii de artiști mi se pare unul precumpănător stilistic. Grafica ar trebui să fie, prin statutul său caracteristic, forma de artă cea mai accesibilă, cu penetrația cea mai mare în existența cotidiană, un fel de seismograf ultrasensibil al impulsurilor estetice. Grafica are capacitatea de a manevra, în chip adesea direct, cu o mai mare rapiditate și diversitate de mijloace, chiar decît pictura și sculptura anumite idei, anumite valori morale, anumite atitudini. Grafica expusă

la Salon își refuză o asemenea vocație. Ea nu-și propune să acționeze direct în câmpul necesităților spirituale, să se constituie într-un factor vizual de o esențială necesitate pentru existența contemporană. Această grafică se rezumă la „poveștile” trăirilor subiective, a „filozofilor” artiștilor. Cele mai multe lucrări de acest gen nu mi s-au impus ca documente ale spiritului contemporan, ci mai degrabă ca niște archive ale sale. Grafica se află în acest punct, pînă de atare, generat tocmai de lipsa interogațiilor de adîncime, de sincronizare cu tot ceea ce aspiră, gîndește și edifică societatea modernă. În locul cuvîntelor convenționale din catalog, de altfel destul de în notă cu întreaga organizație, am fi așteptat o analiză pertinentă, sau măcar o invitație mai sinceră, mai deschisă adusă privitorului obișnuit de a-și spune părerea și de a opta. N-am vorbit intenționat nimic despre afiș decît expoziția cuprinde și câteva lucrări interesante de acest fel. La ce bun? Și așa aceste afișe nu ajung niciodată în „stradă”, în locurile pentru care ar fi trebuit create, multumindu-se de ani în șir cu condiția de șevalet. Condiție care l-a făcut să fie și el inevitabil un produs de „salon”.

C. R. CONSTANTINESCU

*) Salonul republican de desen și gravură — Sala Dalles

TELE-SPECTATOR

2-1

de IULIAN NEACȘU

Ei, bine, da! Sîntem mulțumiți. Pentru că nu culcăm dimineața, acum cînd zilele sînt din ce în ce mai lungi! Și asta deși „somnul de la miezul nopții” face vîr chiar și pe morții, nu? Se știe doar că dacă te culci devreme, te scoli sănătos, cu noaptea-n cap. Dar de la o vreme nu ne mai privește, lasă medicina să progreseze, Dumitrache s-avanseze! El să fie sănătos, că noi... Și de ce? Pentru a vedea cum se mișcă niște picioare bărbate alergînd bezmetic o minge leșnătată de arșiță. Picioare învelite în pielea și lînă urcate pe colți de aluminiu și picioare de tot ce naștile, braziliene, mexicane, nepțești, englezești, chiar salvadoriene, marocane și așa mai departe, pînă la picioarele românești de departe cele mai importante pentru noi. Și o voce ca hurbuzii privîndu-le ore în șir și mirîndu-ne că nu aștipim între două cornere. Nu mai e duminică, luni, marți, miercuri... ci noi cu Anghia, și cu ei, ceilalți cu ceilalți! Întrebă cu zi e miine și și se răspunde România—Brazilia 7-1! Să fie, n-are decît, treaba lor dacă vor să plarăc englezii! În sfîrșit, pare că noi n-avem altceva de făcut decît să-i ascultăm pe comentatori. Cristian Popescu, deși atît de departe, ne-a plăcut și ne-a făcut să regretăm că este doar unul. Pentru că nici unul dintre colozii săi de-acasă nu sînt să comenteze un meci de fotbal. Și această neștiință se simte după miezul nopții în pielea lui Moș Ene. Să fi vrut Dragoș Cojocaru și Bădescu să ne adormă cu vorbărie? O voce egală, lipsită de emoție (numai din cînd în cînd se întărea parca pentru a ne speria); un sir de platitudini (mingea este, mingea cadă, mingea sare); aprecieri năme în Mexic (sînt și vînto de „specialitate”) (libero, marcaj, aut, intrare, sus în cer). Să existe oare o filozofie a fotbalului, decît și filozofii pentru care n-avem altceva de făcut decît să-i ascultăm pe comentatori. Pentru că nici unul dintre colozii săi de-acasă nu sînt să comenteze un meci de fotbal. Și această neștiință se simte după miezul nopții în pielea lui Moș Ene. Să fi vrut Dragoș Cojocaru și Bădescu să ne adormă cu vorbărie? O voce egală, lipsită de emoție (numai din cînd în cînd se întărea parca pentru a ne speria); un sir de platitudini (mingea este, mingea cadă, mingea sare); aprecieri năme în Mexic (sînt și vînto de „specialitate”) (libero, marcaj, aut, intrare, sus în cer). Să existe oare o filozofie a fotbalului, decît și filozofii pentru care n-avem altceva de făcut decît să-i ascultăm pe comentatori. Pentru că nici unul dintre colozii săi de-acasă nu sînt să comenteze un meci de fotbal.

Ne apropiem de închiderea stagiunii. Nicînd înăsu, cu excepția edițiilor Festivalului „George Enescu”, București nu a fost, pe parcursul a 10—12 zile, maratonul unor „evenimente” de bogăția și intensitatea aceluia pe care ni le oferă aceste zile.

Duminică a început turneul în țara noastră a uneia dintre marile formații ale lumii contemporane: Orchestra Simfonică din Bamberg, dirijată de Heinz Wallberg. Joli va avea loc la București, primul din cele 5 concerte pe care le va susține în țara noastră Orchestra Radiodifuziunii din Stockholm dirijată de unul dintre cei mai mari maeștri ai muzicii contemporane — Sergiu Celibidache.

DEBUTUL UNEI FORMAȚII CARLO ZECCHI LA BUCUREȘTI

Ne apropiem de închiderea stagiunii. Nicînd înăsu, cu excepția edițiilor Festivalului „George Enescu”, București nu a fost, pe parcursul a 10—12 zile, maratonul unor „evenimente” de bogăția și intensitatea aceluia pe care ni le oferă aceste zile. Duminică a început turneul în țara noastră a uneia dintre marile formații ale lumii contemporane: Orchestra Simfonică din Bamberg, dirijată de Heinz Wallberg. Joli va avea loc la București, primul din cele 5 concerte pe care le va susține în țara noastră Orchestra Radiodifuziunii din Stockholm dirijată de unul dintre cei mai mari maeștri ai muzicii contemporane — Sergiu Celibidache. Propunîndu-ne ca în viitoarele noastre însemnări să ne oprim asupra acestor manifestări, încercăm de astădată să punctăm două dintre „evenimentele” ultimelor zile: debutul formației conduse de violonistul Ion Voicu și prezența la Cluj și București a unui reputat grup de muzicanți italieni Carlo Zecchi.

de la „prețiozități”, pretenții de la „prețenții”, doctorul de la „doctor” și nu de la „doctorescu” ne „complexează”, ne face să ne credem caraghioși. Ne dăm seama în orice caz că nu ar fi trebuit să sîlim un om atît de serios să stea trează atît de mult pentru a comenta pentru noi un... un ce? Un meci! Mai bine ne lipsim. Pentru că oare ar putea crede cineva că, după un asemenea limbaj ofert, „specializat”, în „termeni filozofici”: miine-poimîne se va juca fotbal într-un templu și numai în fața înalților? Haida, de lăo fi balonul rotund, dar asta nu înscămăm limba! Dacă nu ar trebui să stea mereu ceva aproape la fel de rotund care să gîndească. Sau măcar cu suflet. Pentru „sufletești”, ce naiba! Măcar pentru Ecaterina Oproiu acum, după ce a auzit de Adamache. Pînă și...

conciertului grosso, formație capabilă să tălmăcească o suită de lucrări care lipseau de mulți ani din viața muzicală bucureșteană.

Cu prilejul acestui prim concert în Capitală, membrii orchestrei „București” au demonstrat nu numai o deosebită pasiune în tălmăcirea unui reperoriu cu lucrări semnate de Händel, Corelli, Mozart, Vivaldi, Marcello, ci și un grad de omogenizare sonoră, reperate unui stil „cameral” și în special o tendință spre interiorizarea ce a determinat ca manifestarea de ieri sără să depășească performanța unui simplu debut. Violonistul Ion Voicu se dovedește adeseori un dirijor plin de expresivitate și deosebită gîndire mînuind un complex instrument orchestral cu dezinvoluare pe care nu înțelege arciul pe estrada de concert. Asemenea multor altor solisti contemporani care vor să depășească universul instrumentului lor, pianistul Carlo Zecchi utilizează cu ferocitate arta dirijorala. Și acum ca și cu prilejul celorlalte vizite în București, Carlo Zecchi s-a definit drept un dirijor cu o înclinație deosebită pentru repertoriu clasic cu o gustică ce reliefează fiecare „eveniment” sonor, augmentînd valorile adînci ale pieselor. În tălmăcirea unui Festival mozartian Carlo Zecchi ne-a oferit cu elan meridional versucini dominate de echilibrul, luciditate, claritate sintaxale „desenate” cu un deosebit simț al culorilor.

IOSIF SAVA

(Urmare din pag. 1)

mălate. Cu să-i mai spun? Nu pot lua nici o hotărîre, drepturile unui colaborator al Comitetului județean pentru cultură și artă sînt limitate. Biblioteca e mîndrească. O înțelegere cu cîteva rafturi. Vreo 5.000 de cărți. Flaut Constanța nu știe cu exactitate care sînt noțiunile intrate în bibliotecă. Asta, de altfel, n-o știe nici gestionara de la librărie care mi lăsară, cu un sfert de ceas înainte, cărți apărute în 1967 drept cele mai noi achiziții, ultimele izbîni editoriale.

Am nevoie de material bibliografic pentru o acțiune pe care vrem să o organizăm peste două zile, și-mi plimb ochii peste cotoarele cărților din bibliotecă. La „Literatura română” e un amestec bizar. Jack London, jurnalul de călătorie al lui La Perouse, Scherazada și altele asemenea s-au amestecat cu exemplarele autorilor noștri clasici și contemporani. Convenim, bibliotecara și cu mine, asupra necesității unei informații operative a cititorilor cu ceea ce părăunde în catalogul bibliotecii.

— Dar cum s-o facem?

În principiu e foarte simplu. Există cel puțin trei modalități. Prima ar fi să restringem puțin spațiul ocupat deocamdată de colecțiile zărelor și să creăm, acolo, un colț cu noțiuni editoriale ușor de văzut de către oricine ar trece prăvălul camerei. A doua ar fi să pornească însăși bibliotecara către cititorii ei într-o modificare a programului său. Într-o asta cum nu se poate mai sedentă. În sfîrșit, a treia modalitate ar fi aceea de a valorifica toate căile pentru creșterea numărului de cititori, pentru diversificarea lor pe categorii — pentru că, pînă acum, ponderea cea mai mare între cei abia 200 de abonați ai bibliotecii o

